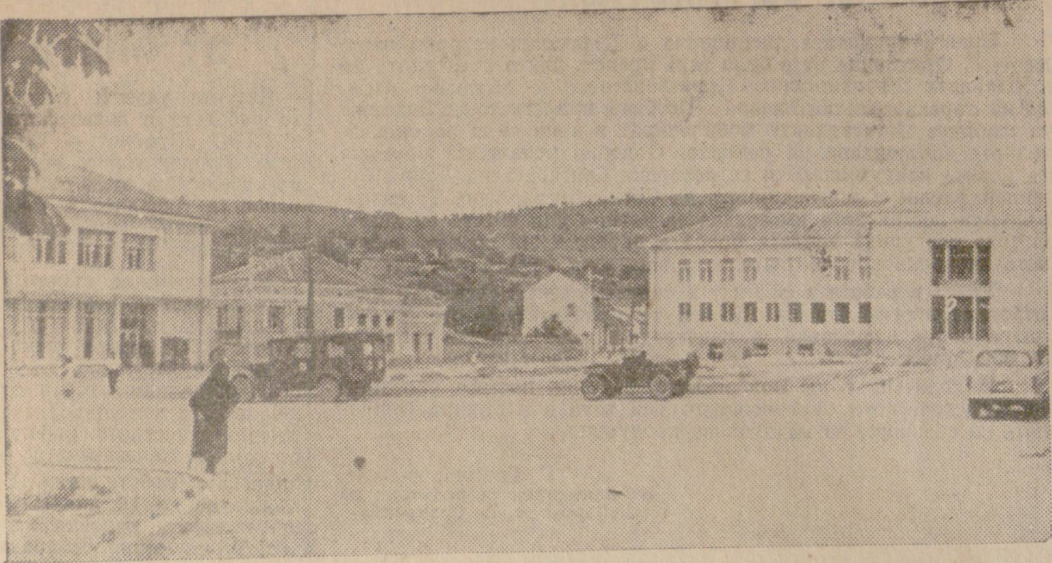
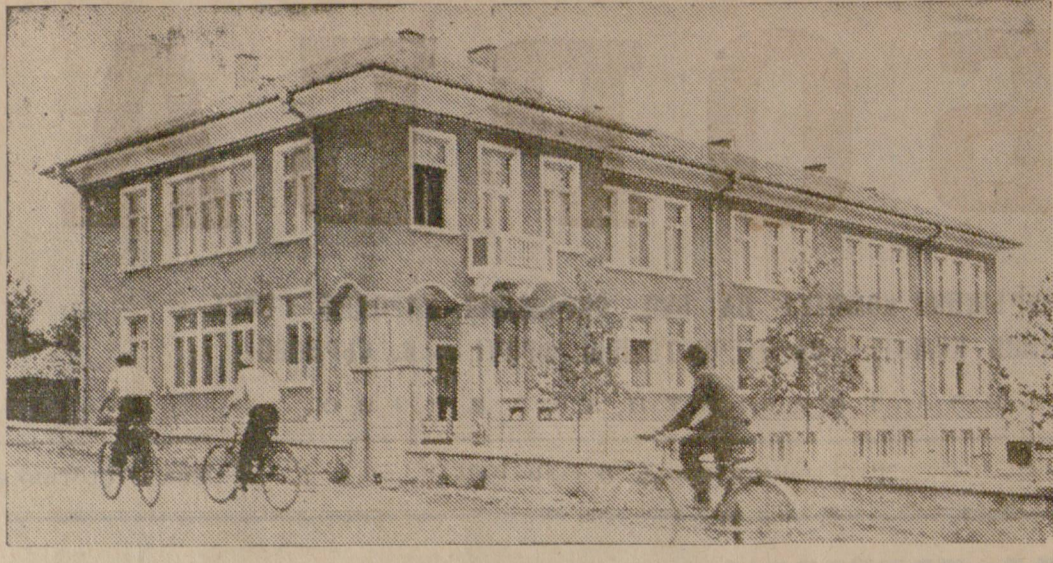

ИЗГЛЕД ОТ ПЛОЩАДА В СЕЛО АСЕНОВО

УЧИЛИЩЕТО В СЕЛО НОВО ГРАДИЩЕ

Преди

И В АСЕНОВО „хлябът от мълната по чер“ бил е. Неволата, стремението за по-добър живот стават причина още през 1922 г. да се създаде селската организация на Комунистическата партия. Данковистите превратили през 1923 година срещата тук силния отпор на селяните комунисти и земеделци. Най-упоритите, като дядо Каню Кованджиев и Никола Стойков, те изпращат в затвора. Настъпват години на мрак и болест, но партияното слово и тогава прониква сред хората, поддържа тяхната вяра в борбата за по-добър живот.

През 1935 г. най-бундните младежи от селото Иван Йорданов, Тотю Недялков, Николай Пенев организират ремсова група. Младите комунисти стават ревностни пропагандисти на партияната политика. Ремсовата организация използва всички легални форми за работа и за кратко време се налага в културния и обществен живот на селото. Младешката кооперативна група е една от неините прояви. В нейните редове се включва всички прогресивни. Тогава младежите създават клуб. Всяка вечер в него се четат интересни реферати. Там се разпространяват прогресивни вестници и книги. В този клуб асеновци научават истината за първата в света държава на работниците и селяните. Благодарение на упоритата работа на РМС през 1940 г. Соловевата акция минава при голяма живост. От Асеново се изпращат десетки писма и телеграми до правителството с искане да се сключи съюз с по-големия славянский брат.

НАСТЪПВАТ години, когато горите край селото стават закрилици на народните партизани. Васил Петков и жена му — асеновска ремсистка Мария Георгиева отиват в отряда, свързват младежката организация с него. Въпреки тежките условия на работа, редовете на организацията се увеличават. В нея влизат много девойки. В този момент наред с грижата да помагат на партизаните асеновските ремсиста отделят внимание на борците, които са попаднали зад решетките. За тях те изпращат много кофети. Сред тези хора попадат и другарите им Атанас Димов, Йордан Петков (Дуската), Атанас Денев.

В борбата за нов живот асеновските младежи дадоха свидетелство. Край с. Павел в навечерието на свободата, загина Бойка — най-жизнерадостната от всички.

Народните партизани намират подкрепа и в съседните села Любеници и Кавлак. Там те имат активни помощници. Верните яташи Димитър Пенчев, Димитър Капитанов, Иван Илиев не забравят своите другари.

В АСЕНОВО, както на много места в страната, бедните решиха да станат богати. Да създадат живот, в който неволя-

та е непозната. Събраха се ремсистите. Тогава не се прибра само Бойка. А Дуската, любимецът на цялото село, си дойде бледен и слаб от затвора. Болестта не го оставяше, но той наред с всички напегна сили да укрепи народната власт. Смъртта подрани, но го завари на поста, като комунист.

Започнаха от „а“ и „б“ и сега след 20 трудни, бурни и славни години, бившите ремсиста, днешните изпитани в строителството на социализма комунисти, с гордост правят равностойка.

Първо тук се създаде овцеферма. На нейна база комунистите и земеделците в края на 1948 г. учредиха кооперативно стопанство. Първите негови членове бяха 75 бедни и средни селяни. Със своя труд и умение те трябваше да дадат пример на цяло село, да убедят неверниците и да разгрозят опозицията.

Захващаха се хората упорито и системно на работа. И постигнаха. През 1950 г. мазевицата на кооперативните блокове в местностите „Ашмахле“ и „Каянлъка“ се разви много добре. Нито един частник не можеше да се похвали с такива резултати. Кооперативният труд на село показа предимството си.

Паметен ще остане денят 26 август 1950 година. Тогава стана масовизирането на стопанството. Асеновци убедени, че кооперативният труд е по-плодотворен, решиха всички задружно да изградят стабилно кооперативно стопанство. Хората знаеха само как да обработват собствените си ниви, а като стопани на голям имот те нямаха опит. Имаше грешки, но вярата в успеха и Партията помогнаха да се преодолят. Постепенно стопанството стъпи на краката си и зае ед-

но от първите места в бившата Горнооряховска околия.

През 1959 г. кооперативните стопанства в Асеново, Мирово, Ново Градище и Кавлак се обединиха. Докато асеновските кооператори имаха 10-годишен опит, стопанствата в другите села бяха нови, неукрепнали. Липсваше им производствен опит в кооперативната обработка. Това и слабите добили от планиния терен вло-

жи икономиката на стопанството. Много кооператори започнаха да търсят работа в керамичните предприятия в горските стопанства. Стана трудно, липсваше работна ръка.

Партията не изостави кооператорите. Взеха се мерки за подобряване организацията на труда, за повишаване материалната заинтересованост от работата в стопанството. Земята започна да се обработва по-добре. Дойдоха специалисти. И резултатите не закъсняха. Докато през 1959 година стойността на общата продукция на ТКЗС Асеново възлизаше на 1 800 000 лева, през 1963 г. тя достигна 2 587 206 лева. На един човек през 1959 г. стопанството заплати 2,10 лева, а през миналата година възнаградението достигна 3,76 лева. Зад тези цифри се крие трудът, упоритостта и успехите на хората.

Стопанството забогатя. За пет години основните му фондове се увеличили от 1 394 859 лева на

1 950 117 лева. По-опитни станаха ръководителите. Дойдоха специалисти по всички отрасли. Помогна много правилната организация на труда и особено новата ценна политика на Партията след Априлския пленум. От икономическо изоставане Асеновското кооперативно стопанство зае едно от първите места в окръга. Стопанската сметка сега е метод на работа. Чрез нея се кон-

тролира всеки разход. Формите на материалната заинтересованост, които се прилагат тук са разнообразни и действителни. Дават се премии за срочно извършена работа, добра организация на работата, постигане на високо качество и други стопански резултати.

Сега асеновчани вече са истински стопани — работят умело, широко внедряват техниката, торевите използват всички съвременни постижения на науката. Сметите мечти на ремсистите, на които някога мнозина не вярваха сега са действителност. Животът става по-богат. Телевизори, перални,

мотори, коли — това са обикновени неща по домовете на селяните. Партията обеща, че животът ще стане по-добър и това е вече действителност.

Новите села

МИРОВО. Това е ново село с нови къщи и с нови хора. Не пропаганда се прави, а истината казват хората, които немотията е изгонила от този край преди много години. Иван Кайшанов дълго време е живял в Австралия. Немотията го подгонила и оттам той решил да се завърне в село. Но научил, че в България много трудно се живее и той с оскъдните си средства купил чувал с ишалък, търговия да прави. Когато дошъл тук всичкото било променено. Точно обратното на това, което му разправяли отатък. Нямамо го старото село пълно с несретници. Шосе,

електричество, канализация, нови къщи, на тях стърчат телевизионни антени. „Не мога да повярвам, не мога да позная селото“ — това са били първите думи на този изгнаник. Започнал работа в стопанството и това, което не можал да постигне за дълги години труд в прекалената Австралия, постигнал го тук. Издигнал си къща и сега живее като човек.

Преди 20 години в Мирово на моторите и автомобилите гледали като на невиджани неща. Рядко се е мяркало тук такова чудо, а сега селото има над 30 мотора и 4 леки коли.

НА ЖИТЕЛИТЕ в с. Ново Градище земята не достига. Принуждавали се да работят на изпoлци. Бягали хората. Селото опустявало. До 9 Септември отук само трима души са учили гимназия. По-рано мебели били рядкост в домовете на хората. Електричество били, а сега това са обикновени неща. Децата учат и не само в гимназията, а и по-нагоре.

ПО-РАНО в Любеници нямало даже телефон. Това беше най-забравеният край на бившата Горнооряховска околия. Битът беше лош. Хората живееха заедно с добитъка. Сега и тук все нови къщи. В тях радиоапарати, мебели, и големият лукс за тогавашните години — креватите.

В джамията се учеха децата. Управниците не се грижеха за нищо. Но това е минало, само спомен. Народната власт и в тази забутана махаличка донесе новото — по-хубавия живот.

ХОРАТА от Кавлак си спомнят, че до преди 20 години в цяло село е имало само един

креват. Парите не стигали. За земята, която веднаж купили, чорбаджиите претендирали. Все по съдилища ходели и всичките пари, с които трябвало да учат децата, отивали по адвокати.

Промяната тук си личи по новите къщи, добре обленените хора, обществените сгради и по каквото ли още не.

ТЕЗИ малки селца по-рано бяха откъснати от всички. Нито лекари имаше, нито пътища, нито електричество. Хората мряха от различни болести, до града се стигаше трудно, а още по-трудно се събираха пари да се лекуват. Сега това е обновен край с добри, трудолюбиви кооператори.

Най-добрите

ТРУДЪТ слави човека. Това потвърждават и фактите в Асеновското стопанство. Най-добрите са на почет и уважение, а те са много. Успехите говорят за това. Не отдавна бригадирът на 5 полевъдна бригада в Мирово Иван Петров получи „Народен орден на труда“ — златен, за високи добили на царевича при нискополиви условия. Ръководителят на четвърта полевъдна бригада в Асеново Иван Ненов бе награден с „Народен орден на труда“ — сребърен, за високи добили на сълъногледе. Сред знатните хора на труда е и полевъдният бригадир Йордан Петранов от Ново

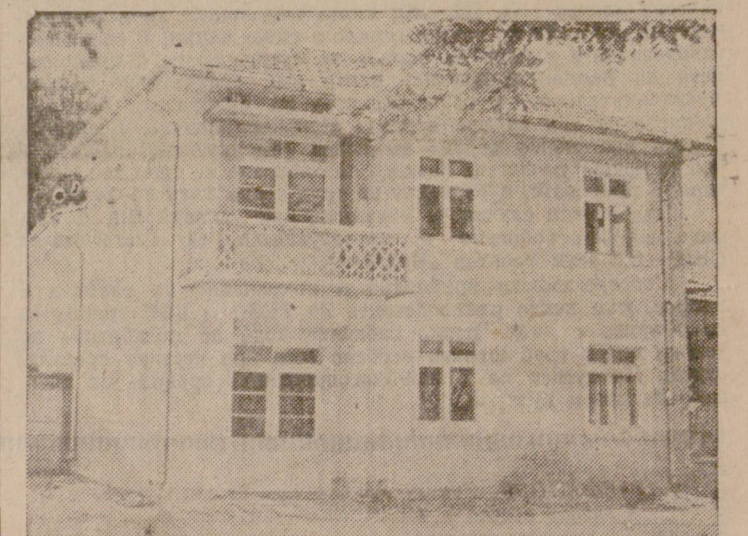
Градище. Добре работи Коста Иванов Аджиев. Той е бил най-големият неверник, последен е влязъл в стопанството. Сега е станал равен с другите. Добре работи в свинефермата. В свинефермата се гордеят с Петко Трифонов и Андрей Хубанов. Известни са със своята добра работа краварите Харизан Александров и Димитър Начев. Хора като тях тук има много. Те преминаха през трудностите, укрепиха стопанството си, победиха с упоритата си работа, показаха, че кооперативният строй е единственият път към по-добър живот.

По-добрият живот измени и интересите на хората. Културният живот на село стана по-интензивен. Читалището в Асеново през последните години развива самостоятелна дейност. Сега то разполага с голяма модерна обзаведена сграда. Скоро в нея ще могат да играят големи театри.

На тазгодишния фестивал селомоделите от общината се представиха със седем състава. Мария Пулова, Йорданка Събева, Белчо Стайков, Георги Колев и други са хората, които неуморно работиха, за да спечелят асеновските самодейци високо признание не само в окръжния град, но и на зоналните прегледи в Русе. Кавалджийте и гадуларите, вокалната група от Асеново са известни в много села. Навсякъде, вестта, че те ще изнасят програма се посреще с радост.

Сега библиотеката на читалището увеличава значително книжния си фонд, но още по-бързо се увеличават читателите. Сред тях има хора от всички възрасти. Читателските конференции, тематичните вечери тук се провеждат често.

Активната дейност на читалището в Асеново се чени високо. Неотдавна то бе удостоено с високото звание „Образцово читалище“.

Новата читалищна сграда в с. Кавлак

БЪДЕЩЕТО

ЗА 20 ГОДИНИ тук се направи много — електрификация, културни домове, магазини, ресторанти, шосета, мостове, стотици нови къщи и какво ли още не. Животът се променя. Постоянното увеличаване на добрите обещаваше още по-бърза промяна. Скоро в Асеново ще се построи нов здравен дом, площадът ще се асфалтира. Стопанството започва да строи кооперативен дом. Селото ще бъде канализирано, а улиците му ще се шосират. В Мирово в Ново Градище, и в Кавлак вече са уточнени бъдещите обществени сгради. Това е близко бъдеще.

Хората сега оглеждат изминалия път и уверено крачат напред към още по-хубавите дни.

В. БУТАШКОВ

Те загинаха за свободата на Родината

ПРЕКРАСЕН МЛАДЕЖНИ РЪКОВОДИТЕЛ

ТЪВРДЕ МЛАД напуска родното си село Килифарево и отива в

в „БОРБА“

Стр. 2, бр. 82, 8.VII.1964 г.

рабочническо Габрово. Сляд се с габровските текстилци, за кратко време Стефан се налага като последователен борец против капиталистическата експлоатация. В негово лице Окръжният комитет на Партията вижда прекрасния младежки ръководител. Стефан е привлечен в редовете на РМС, а по-късно и за член на Окръжния комитет на РМС.

Започнал трудовата си дейност още в родното си село като грънчарски работник, работил като текстилец, а когато заради революционна дейност или безработица е във от фабрика, Стефан Иванов Хърватов не се отчайва. Той не поддържа работата. С едновременно желание копнее канал, носи вар и тухли по постройките и с присъщата на младежката самоотверженост участва в борбата.

Повикан в казармата като трудовик, той не престава да работи за делото на Партията. Превърнал таванската си стая в химическа лаборатория, Стефан чертае планове за още по-активна дейност. Той е доволен. Германските цистерни са видиг-

нати във въздуха. Брагът бесире, но смелият борец се изплъзва из кървавите му лапи.

Завърнал се отново в Габрово, Хърватов веднага се включва в първите редове на борбата. Арестите и побиената в полицията не отблъскват нито за момент смелия борец от делото на работническата класа. Неговите думи: „Ако щат и да ме пребият, но аз не искам да ставам резил пред работническата класа“ — стават знаме на борците. От него те се учат как да се държат пред врага.

През септември 1942 година, след едногодишна нелегална дейност, включен в първата бойна група, в извършване на бойна задача загива при Ивановския тунел край с. Кметовци, Габровско.

БЕЗСТРАШЕН И ХЛАДНОКРЪВЕН

В ОНОВА ТЕЖКО ВРЕМЕ на неравна борба, когато вилнееха

фашистките палачи и народът беше подложен на нечуждани зверства, един млад човек, тих, вгълбен в себе си, не се страхуваше да се среща с партизани, да ги укрива, да ги храни и да им услужва. Това бе сдружението земеделец Стефан Панайотов Гечев от с. Долна Оряховица.

Верен на делото и заветите на своя баща, също член на ВЗНС, Гечев мразеше монархо-фашизма и фашистката власт, чийто преследвания и изтезания той почувствуваше върху себе си.

От малък останал сирак, Стефан изкарвал коравия злък хляб от малкото парче земя. Много се е трудил той и мечтал за онова време, когато работническо-селянската власт ще сригне си нурите и ще запорят машините. С тази си мечта Стефан Панайотов Гечев се включва в партизанското движение и помага с каквото може. Безстрашен и хладнокръвен, той дава хубав пример на много честни безпартийни как да служат на народното дело.

Заподозрян, на 1 юни 1944 г. той е арестуван. Спо-

коен, с гордо вдигната глава Стефан се запътва с полицаите към общината. На прага на общината, преди да го вмъкнат вътре, той блъсна полицаите и побягна, но бива похосен от полицейски куршум.

Така загина от куршума на народните издигнати П. Хаджикията и Георги Статев един прекрасен син на Долна Оряховица.

С НЕСЛОМИМ ДУХ

Е НЕЗАВЪРШЕНО основно образование,

седемнадесетгодишен Кънчо напуска родното си село Обединение и отива в София. Но икономическата криза, обхванала по това време страната, го принуждава дълго време да скита като безработец. Безизходната го отвежда в една френска фирма. Подписва договор за работа във Франция и през 1921 година заминава за там. Още с отиването си Кънчо бил подведен. Договорът го задължава да стане участник във френския легион в Африка. Прави безуспешни опити да се отскубне, но насила е откаран в Африка.

В Алжир и Мароко той вижда мизерията и нищетата на колониалните народи и прозира по-добре пътя на борбата. След 5-годишно престояване в легиона се завръща във Франция, където вече се включва в редовете на Френската комунистическа партия. Заради революционна дейност и активно участие в работническите борби попада в затвора и престоява две години. След това по внушение на френската полиция напуска Франция и през 1932 г. се завръща в родното си село вече като убеден комунист. Свързва се веднага с партияната организация и из-

пълнява всички нейни поръчения.

През 1935 г. Кънчо Кънчев отива в Габрово. Постъпва като тънък във фабрика „Успех“. Свързва се с прогресивното работничество и чрез Евтим Апостолов — с Партията. През годините на въоръжена борба 1941—1944 г. той става ятак на Габровския партизански отряд. Кънчо участва активно във всички партийни акции: разпространява помощни марки, събира средства и облекло за нелегалните. Заедно със Станчо Колев и Иван Георгиев изнасят храна и дрехи на партизаните.

При един провал през пролетта на 1944 г. Кънчо е арестуван. Той преживява ужасите на инквизицията в Палаузовото училище, превърнато в полицейски участък. От изтезанията получава кръвоизлив. Откарат го в болницата и след известно време отново го връщат в полицейския участък, където продължават да го мъчат. Нищо, обаче, не е в състояние да сломи духа му.

На 9 юни 1944 г., в 2 часа след полунощ, заедно с още 6 предани борци, Кънчо Кънчев бива разстрелян.

ОБЛАСТНА светлина е за
яла производствени
те помещения на бисвитни
отдел при Бойбоната фаб-
рика в Горна Орховица.
Всичко тук беле, светли
чистота. В приятна хармо-
ния с шума на машините се
попоявява веселостта на
хората от бригадата „Д.
Дюлгерова“. Те и днес за-
ключиха работа с ентузи-
азъм, с единичното желание
произведените от тях бис-
вити да стигнат до консуматора
вкусни и примамливи.
А за това се иска уме-
ние и любов.

Бригадирът Иван Коев е
внимателно отмерва продук-
тите и ги поставя в месач-
ната машина за обработ-
ка. Знае: стриктното спазване
на стандарта е решаващо ус-
ловие за качеството. Преди
повече от година бригадата
първа в отдела прие да работи
със собствен качествен
щепил. Има вече тради-
ция. Всеки на своето работно
место е овладял до съ-
вършенство процесите и се
стреми безупречно да изпъл-
нява задълженията си.

— Радостно е — поясни
Коев, — че А. Гайнурова,
която е много добра валпо-
вачка, вече може да ме за-
мества. А таква като нея
при нас има много. Те са
говорливи, не търпят упре-
ки, недостатъците ги драз-
нят.

Думите сякаш са излиш-
ни.
До щанц-машината млада-
та и усмихната Д. Карако-
лева винаги следи за пра-

вилното оформяване на бис-
квитите. Тя едновременно
познава всички процеси,
има усет, вкус. Тук всеки
гори с работата, една мисъл
е над всичко: личната отго-
ворност пред консуматора.
Неотдавна възникна на-
малък инцидент, който да се
наруши равномерното изпи-
чане. Без да се съвети, огня-

С лична отговорност пред консуматора

рат М. Филипов с ръчна ко-
личка прекарва гориво от да-
лично разстояние и положе-
нието се нормализира.

Честта на колектива е скъ-
па за профгрупорга Ст. Гор-
лева. Изпълнявайки нормата
си 153 на сто, тя е за обра-
зец на другите си. Инте-
ресува се от слабостите,
непримирима е. Забележи ли
нещо, веднага сигнализира.

А това вече е и общ навик.
Затова е трудно да се разка-
же за усърдието на всички.
До работните маси е средна
на ръст, слабичка черноока
жена. Това е качественичката
П. Бъчварова. Тя наби-
ра с две ръце, но никой не
допуска лоша бисквита на
кантара. Нейните бисквити
имат привлекателен вид, за-
щото са наредени не само от
едната страна (лицева или

опакова), но и равни по де-
белина и цвят. Отмерва точ-
но тегло, свива стегнато па-
кетче, затваря добре кути-
те. „От пет години съм тук
— казва тя — и акт не ми е
съставян“. А и опаковачи-
те са доволни от нея — по-
валява я и ръководителят С.
Петров. — Бъчварова рабо-
ти внимателно и най-хубаво.

Такива са и редачите А.
Нешкова, Ст. Иванова, пе-
карката И. Минева и др.
Случи ли се нещо, възмуще-
ние е общо.

— Майстор, — тича
разтревожена Н. Дукайска,
— машината ми спря...
Бригадирът грабва клю-
ча и забързва. Само след
миг аварията е отстранена
и насъбралите се жени на-
около въздъхват облекчено.

Всеки ден бригадата за-
стъпва и напусна смяната с
радост. Досега членовете й
не са допуснали рекламация.
Напротив, често получават
похвални писма от различни
краища на страната. Ето
какви пише И. Каранов, сек-
ретар на Съюза на българ-
ските композитори — клон
Варна: „Дълга да изкажа

моите гости, чужденци, ко-
ито гостуват на Съюза на ком-
позиторите, от доброто на-
често на бисквитите — доб-
ре изпечени и вкусни. На
днешния съм и най-често упо-
требявам за закуска и вече-
рните бисквити „обикновени“.
Унгарските композитори, ко-
ито ни посетиха, също ги ха-
ресаха и отнесоха със себе-
си по десетина пакета от ху-
бавите ви бисквити. Хвала
на вашия колектив и завод“.

По примера на бригадата
на Ив. Коев в чест на На-
ционалното съвещание по ка-
чеството и останалите брига-
ди в отдела започнаха да ра-
ботят със собствен каче-
ствен щепил.
Дотук няма да спрем
— единодушно са коммуни-
стите в трите смени. Въпро-
сът за качеството стои на-
истина като първостепенна
задача пред тях. Проблем
досега били получаваните
некачествени брашна. Пар-
тийната група се събрала и
поставила поръчение на Л.
Аврамов да се свърже с пред-
приятелите в П. Тръмбеш.
И Аврамов изпълнил зада-
чата. В отдела бил извикан
лично технологът от П. Тръм-
беш. Той се убедил в ло-
шото качество и мелницата
веднага била спряна за ре-
монт. Сега целият колектив
работи със значително подбо-
рени брашна.

Ст. ГРАДИНАРОВА

Г. ГРЪНЧАРОВ

от Обществена редакция
на в. „Борба“ в Горна
Орховица

ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ГОЛЕМИТЕ задачи, които
се поставят пред селското
стопанство в окръга, налагат не-
говото развитие да бъде съоб-
разно с постиженията и на на-
уката и техниката. Нашите спе-
циалисти дни наред отглеждат
постигнатото, обсъждат възмож-
ностите за още по-широко внед-
ряване на научните постижения,
челния опит и набиляваха кон-
кретни мероприятия за увелича-
ване и поевтриване на производ-
ството. Тези мероприятия бяха
обсъдени най-задълбочено от
партийните комитети и управител-
ните съвети, след което започна-
ха в плановете за изпълнение.

Особено добре се подхваща за-
дачата по внедряване на техни-
чески прогрес от ръководството
и специалистите в ТКЗС — Поли-
краище, където втора година ра-
боти рационализаторска бригада
от 12 души, ръководена от глав-
ния инженер Йордан Караджиев.
По предложение на бригадата
се внедрява редица приспособле-
ния за увеличаване произво-
дителността на труда в растение-
въдството и животновъдството.
От разширяването на техническия
прогрес тази година стопанството
предвижда да реализира 200 000
лева икономия.

Много добре се разработи пла-
нът и в ТКЗС — Обединение. Ре-
сен, Полски Тръмбеш, Полски
Сеновец и други.

Управлението на селскостопан-
ското производство положи много
усилия за разширяване на техни-
чески прогрес. На специални
срещи с научните работници, с
агрономите, зоотехниците, ве-
теринарните лекари и главните ин-
женери, а така също и с предсе-
дателите на ТКЗС, се обсъждат
мероприятия за технически про-
грес.

По решение на бюро на Окръж-
ния комитет на БКП от 8 до
12 март т. г. Управлението ор-
ганизира в гр. В. Търново окръж-
на изложба по техническия
прогрес в селското стопанство.
На изложбата бяха показани 67
машини за комплексна механизаци-
я, поддрелни в няколко раз-
дела — за царевичата, за зеле-
нчуковите градини, захарното шек-
ло, лозята, увеличаване произво-
дителността на труда при подлива-
нето, механизация на животновъ-
дството и техническите усъвър-
шенствания. По време на из-
ложбата се организираха срещи с
ръководителите на бригадите и
звената за комплексна механизаци-
я, с главните агрономи и с
главните инженери. Изложбата
беше посещена от над 2000 души.

Голяма част от набилязаните
мероприятия по техническия про-
грес са изпитани в някои ТКЗС.
Миналата година съветската пше-
ница „Безост-1“ даде в коопе-
ративните стопанства Лясковец,
Полкраище, Д. Орховица и дру-
ги по 30-50 килограма зърно по-
вече от декар, при равни усло-
вия със сорт „301“. Ето защо
през настоящата година в окръ-
га този сорт се увеличи с ок-
ло 100 000 декара. Значително
се разшири площта и на сорт
„100-10“ и други високодобивни
сорта пшеница, а също така на
сорта царевича домат, пипер
и други. Само от внедряването и
разширяването на нови високо-

доходни сортове тази година ще
се реализира икономически ефект
над 1 000 000 лева.

Ето някои мероприятия, които
се осъществяват и предвиждат
икономически ефект от тях: кол-
туване 89 000 лв.; уплътнено из-
ползуване на парниците 68 000
лева; торене с молибден 70 000
лева; утаяване свине с прибавка
на химикали 207 000 лв.; употре-
ба карбамид за храна 80 000 лв.
Само от механизирания приори-
на на селамата се предвижда ико-
номия от 118 000 лв.; от механиз-
ираното отглеждане на царечи-
ца 393 000 лв., а от механизиран-
ното отглеждане на лозята
270 000 лева.

Общо за окръга от осъществя-
ването на запланиваните меро-
приятия по техническия прогрес
в селското стопанство ще се ре-
ализира икономически ефект от
3 843 314 лева, от които в рас-
тениевъдството 1 474 478 лева,
от механизация на процесите
1 628 651 лева и други.

Изпълнението на плана за тех-
нически прогрес е постоянна
задача на селскостопанските спе-
циалисти. Благодарение на бли-
зкия контрол и системната помош
набилязаните мероприятия се из-
пълняват. Но поради някои труд-
ности, независимо от ТКЗС, ка-
кто многото валежи, липсата на
някои материали и семена, недо-
ставянето на запланиваните ма-
шини и други, ефектът от предви-
дените мероприятия няма да се
постигне напълно. Например, в
разширяването на комплексната
механизация на царевичата и ра-
ботата по опита на Первизки е
предвидено да се реализират
392 840 лева. Това ще се осъщест-
ви като се обработят комплексно
123 000 декара царевича. 46 души
ще работят по този опит. Задача-
та по комплексната механизация,
обаче, се осъществява трудно — е-
то поради честите валежи и вто-
ро, че не се осигурява предвиден-
ите машини по плана. Това за-
труднява работата не само по об-
работката на царевичата, а и в
лозята, зеленчуковите култури и

други.

От последните проверки се виж-
да, че вследствие запълняване-
то на някои от площите с царе-
вица, оковането се извършва
на ръка. В резултат на това ико-
номическият ефект от набиляза-
ните мероприятия при отглеж-
дането на царевичата ще се намали
с около 140 000 лева, при захар-
ното цвекло с 80 000 лева, при лозя-
та с 50 000 лева и други или
общо с около 300 хиляди лева.

Управителните съвети на ТКЗС
и специалистите, подпомогнати
от партийните комитети и Управ-
лението, извършват очакваното
неизпълнение, своевременно се за-
ловиха да издирят нови резерви,
с оглед не само да се осигури из-
пълнение на плана по техническия
прогрес, но и да се увеличи ефектът
от внедряните мероприятия с
над 300 000 лева.

В нашия окръг животновъд-
ството все още не е станало такъв
отрасъл какъвто е растениевъд-
ството. Ето защо към този отрас-
ъл са насочени сема главните
наши усилия и се отделя особено
голямо внимание държи се на
отчет всяко изоставящо стопан-
ство, ежегодно се анализира
производството.

Вземат се системни мерки за
внедряване на нови начини на ор-
ганизация и заплащане на труда.
Нашироко се прилага прин-
ципът на материалната заинтересо-
ваност. Осигурява се по-добро
хранене и отглеждане на селско-
стопанските животни, внедрява се
и механизацията. Управлението,
съвместно с Окръжната инспекция
по племенно дело, поле наширо-
ко и внедрява редица мероприя-
тия по развъдно-подобрителната
работа. За пръв път в окръга се
награди 19 племенни и канди-
дат-племенни ферми по говедо-
въдството, 6 по свиневъдството и
21 по овцевъдството. Успоредно
с решаване въпросите по концен-
трацията и специализацията на
животновъдството започнахме под-
готвительна работа за коригиране
на разнородните основни стада
в останалите ТКЗС и ДЗС. При

осъществяването на тази първо-
степенна за животновъдството за-
дача, ние срещаме сериозни за-
труднения по осигуряването до-
статочно и ценни в развъдно от-
ношение разплодници, особено го-
вежди бичи.

Изпълнението на плана за тех-
нически прогрес в окръга се следи
отблизо не само от Управле-
нието, а и от комисията по селско
стопанство при Окръжния ко-
митет на БКП, където на два
пъти беше разглеждан този въ-
прос и се приеха съответни реше-
ния.

Ил. ТРИФОНОВ
началник Управление на сел-
скостопанското производство

В ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

В тези напрегнати дни, ко-
гато механизаторите полагат
всички усилия навреме и без
забави да приберат богата ре-
колта, не остават назад и коопе-
ративите от полевните брига-
ди. И те от ранна утрин до
късна вечер са по кооперати-
вните ниви, където окопават цар-
евичата, памука, захарното

цвекло, пръскаат лозята. Брига-
дата на Николай Димов набра
и вече суши първите ниви тют-
но.

В дните пред 20-годишнина-
та на социалистическата рево-
люция бригадите са в трудова
надпревара. Всяка се стреми
навреме да извърши неотлож-
ните агротехнически мероприя-

тия и да осигури по-високи до-
бивы от поверените й площи.
Първи в изпълнението на за-
дачите са бригадите на Маргин
Радусев, Симеон Атанасов,
Николай Димов и др.

Иван Рашков

от Обществена редакция на
в. „Борба“ в с. Обединение

ЧОВЕКЪТ БЕЗ РАДОСТ НЕ МОЖЕ

ДЪЖДЪТ се стичаше по
пашите, стъкла на
стайката а рисуваше като
детски художник необикнове-
ните фигури и животни. Стъ-
ли се. Откъм Балкана напри-
скаха тъмните сенки на дъждо-
ните облаци. Камшикът на
елетра превишаваше дърветата
и ронеше от тъмните им на-
дзи зелени, крехки листа. От
време на време далечен гътен
пробуждане задявмалата ти-
шина над смраченото поле.

Стоян Лазаров гледаше
кротко разлюляната стихия и
в очите му наприше чувство-
то на заирен селски стопан-
ник. Още от малък той е за-
помнил едно от майка си, че
от труда по-голямо богат-
ство няма. В труда човек виж-
да себе си, усеща топлия ет-
дел на работата и неспокой-
ния ритъм на частите. „Ду-
мите на майка му са остан-
ли в неговия млад живот като
тежка майчина заръка. Спо-
койният му глас се лееше в
утихналата стайка и едва ви-
димо издаваше неговото сму-
щение. Думите му често запи-
раха на гърдото му, но само
за миг и отново тръгваха чи-
сти и възбуждащи. Фрезмаши-
ната, на която работеше, беше
замлъкнала. По нея бяха раз-
вързали току-що изработените
последни ленте. Въздухът
се бе затоплил и напоил
с дъж на прясна дървесина,
из която се носеха като не-
видими светулки дребните пра-
шинки и незабелязано ни ки-
чеха по лицата и раменете.

Влечението на Стоян е било
към дърводелството. То му
идело откъм. Още в училище-
то се занимавал да прави дет-
ски играчки, да чертае и си
счинява сам различни моде-
ли. Неговото будно въображе-
ние не изпуснало и най-мал-
ките подробности при изработ-
ването на играчките. Години-
те се нжили и уславяли не-
говото голямо желание да ра-
боти с дървото. Та нали ре-
ката, когато тръгва от плак

ната не върви сама, събира
по пътя си по-малки свои се-
стри, за да слиза без мъка през
дърветата на планината, така и
Стоян година след година се
учи, придобива сръчност и
умение в своя дърводелски
занаят и сам се радва на по-
стигането, на извоюването от
него в труда частие. Прочу-
л се като добър дърводелец сред
хората от своето родно село
Майтаница. И набилял го го-
сто селяните, търсели го за
помощ и съвет.

Една утрин той става рано,
сбогува се със своята майка и
наваля по пътеката за Еле-
на. На 16 години постъпва на
работа в ДИП „Елба“ като
мебелист. Мечтите му се сбъд-
ват. Той е сред хората със
своя обичан занаят. Няма-
ло по-голяма радост за него да
се изправи пред работния си
тързел и захласат в работата
да чувстват и себе си части-
ца от големия колектив, раз-
пален в труда за блазото на
хората.

Премества се мебелният цех
към Промкомбината. Заедно с
неха се превърнал и хората.
В Промкомбината Стоян ра-
боти цели 12 години. Двадесет
години стои той сред шума на
машините, глъчката на дру-
гарите си и вие един след
други със златните си ръце
гаражи, спали, бифети за
новите домове на хората, за
далечни и близки страни.

Във дъждът беше спрял. По
стъклата като златни муши-
ци се стичаха последните дъж-
овни капки. Канчичите за-
гълъаха и отмерено на дъ-
ги интервали се откъсваха от
покривите на близките къщи и
тупаха на мократа земя. Ва-
гърът затихваше.

— Когато дойдох на тази
фрез-машина — почувствува-
х, че разкаът му ще остане не-
довършен, Стоян стана и се
подпря на лъскавия плот —
изработването на тези ленте
не беше производствено. Ра-
ботеше се по примитивен на-
чин. Много бавно ставаше, а
работното място потъваше в
прах и дървесина. — Очите
на дребничкия и сух работник
се спряха на машината и дъго
човъркаха по нея, сякаш ис-
каше да събере мислите си и
отново продължи — Замис-

лих да подобря производст-
во. Но за мен беше много
трудно. Аз съм обикновен ра-
ботник. Машината за мен бе-
ше в първите години нещо но-
во и непознато. Но дълга
практика, непослуките ми по-
отвориха очите. И право да си
кажа от ума ми не излизаше
мисълта да направя нещо към
тази машина и се подобри
производството. Мислех не
само козато работех, но и по
пътя, в къщи, та дори и в съ-
ни.

Слушах нестройния разказ
на този скромен работник и ми
се струваше, че разказва не
той, а целият негов живот, из-
пълнен с трудолюбие и чест-
ност, скромност и житейска
мъдрост.

Приспособлението, което е
направил към фрез-машината
за повишаване на производст-
вото буди възторг. Вместо 30
лентеа както е било по пре-
ди за един час, сега с неговата
рационализация се произвеж-
дат за един час 60 лентеа.

Към самия шпандел приспо-
собява перка за изгласване
на стрелките чрез трябва
вот от работното място. А за
обезопасяването му е изработ-
тил специален лентел с при-
тискащи пружини и лентел,
които осъществяват правилно
да се подават детайлите за
обработка от ножовете.

Изработил е и специален ка-
лел за отбелязване на детаи-
лите, които приключи към ма-
шината стават много точно и
бързо. Има внедрени в произ-
водството 7 рационализации
с икономически ефект над 250
лева.

За всичко постигнатото Стоян
е отдал много труд, чертежи
и воля, изразходвал е много
енергия и е специално голямото
доверие на другарите си и
ръководството. И в това ми-
новение, изпълнено със замис-
ли ида и голямата му ра-
дост, родена в труда, без ко-
вото човек не може, защото тя
го окрила като борец на уг-
решия бей!

И колкото повече се обогат-
ява опитът му, толкова повече
се множат и неговите успехи.
Един обикновен работник с
държане и обич влада своя
скромна дял в градежа на го-
лямата селска града на ко-
мунизма.

Васил ТЪРСАНКОВ
от Обществена редакция
на в. „Борба“ в Елена

ПРЕДАВАТ ПАШКУЛИТЕ

В тези дни край белоснежна-
та сграда на пашкулоуплиня-
та в гр. Елена е необикновено
оживено. С каруци, с коли, от
всички краища на района трудо-
любиви стопани носят първите
произведени пашкули.

Добър доход получиша Ди-
митър Янакиев от с. Шилков-
ци, който предаде 86 килогра-
ма пашкули, Слави Лечев от
с. Марян — 76, Михаил Миха-
лев от с. Родина — 80 кг, Ни-
кола Добрев от с. Миндя — 60
и много други.

До 30 юни в склада на паш-
кулоуплинята са приети над
4000 килограма пашкули.

К. Иванов

През последните години коопе-
ративите от с. Овча Могла
проявяват голям интерес към
бубарството. Докато за 1963 г.

те отгледаха 150 кутин буби,
тази пролет се заеха с над 200.

Тези дни приемателният
пункт в селото приключи. Из-
купени са общо 11 153 кило-
грама пашкули, за които са из-
платени 48 000 лева. Това са
добри допълнителни доходи за
кооператорите. Само от Ов-
ча могола са предадени 6120 кг
пашкули, от Червена — 3421,
от Морави — 1150 кг. Много
домкинства преодоха по 60 и
70 кг пашкули.

П. Панчев

ПОВЕЧЕ СУРОВИНИ ЗА НАРОДНОТО СТОПАНСТВО

Успехите, които бележи ко-
лективът на „Вторични сурови-
ни“ в Елена не са случайни.
Те са плод на много усилия и
на добра организация. За пре-
изпълнение на плановете той
не един път е носил на знаме-
ното „Окръжен първенец“.

Въпреки напрегнатия план
досега са събрани 20 871 кило-
грама суровини в повече. Скро-
мен дял за набирането на над-
плано, ценни суровини за
промишлеността имат комму-
ните Михаил Георгиев и Ми-
рин Петров.

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

ПРИЕМАНЕТО НА ЗЪРНОТО

В брой 77 от 26 юни, във връ-
зка с организацията по прибиране-
то на реколтата, писахме, че ДПЗХ
„Тр. Саралиев“ — клон Павликени
може да направи повече за съз-
даването на добра организация при
приемането на зърното, а Енер-
госнабдяване — Г. Орховица по
осигуряването на електроенергия.

Ще направим всичко необходи-
мо, за да не се случва прибирането
на реколтата — уведомяват
ни от Енергоснабдяване. От пис-
мото получено от ДПЗХ „Тр. Са-
ралиев“ също се вижда, че за об-
лекчаване труда при приемането
на зърното се използвава и меха-
низация. „Тази година сме под-
готвени за приемане на близо
4000 тона зърно в насипно състоя-
ние“. Предприемането е осигури-
ло и удължило работно време, като
слидавете че приемат договори-
раните количества зърно от 5 до
21 часа.

Вено ГЪРБОВ

и „БОРБА“

В ПОЛЕТО и ГОРАТА растат не само цветя, има не само каляки, не само слави, има сред птиците. Има и селски зми, които може и да ухалят, и да те отклонят от пътя.

Така става и с Борис Димитров Байров, роден в село Бутрово. С висше икономическо образование след 9 Септември той е на кубанска война в едно ведомство в Столична Командна, стремеж за забогатяване и... подхлъзване по зъбна на парите. А отукат се ходи в затвор. Така и става. Но удава му се да избяга, да премине границата. И вече без Родина той тръгва подир мирните на западния „рай“.

АВСТРИЯ. Началото на 1950 година. Полицията, после в специален английски лагер в град Клагенфурт, голи легла и само едно одеяло, оскъдна храна. Първата среща с измамната трае само 21 ден, за да отстъпи място на нови унижения и неизвестни пътища. За да си осигури насилие, се прескача и останалите трийсетина души — кой какъв вид и как може да изкара прехраната си. Б. Байров намира работа в една керамична фабрика в окръжните на гр. Грац.

— Тук един ден при нас идва Гемето. Посещаваха ни и други представители на така наречения „Български национален комитет“. Гемето ни говори, че след 3—4 години ще избухне войната, че ще вземат властта, че ще разтурят кооперативните стопанства. Америка била силна и щяла да победи Съветския съюз. Следва се, обаче, че не само след 3—4 години, но и още 3—4 пъти по толкова войната не започна.

Покрай това „добрият“ познавач не пропуска да прикачи всички да се запишат в неговия съюз и да подпомагат комитета му с оскъдните си пари. Каква наглост! Паякът плете мрежата си и търси жертви. Естествено, наля за това се разхожда из Западна и хули презялата го Родина.

Очаквахме едно, а излезе друго, продължава Байров. Само оня, който никога не е попадал в той капан за „мишките“ не знае и не може да си представи какво представлява той. Като с възрени очи вървиш, не знаеш къде, посоките не можеш да оправиш, а отгоре на това нямаш нийде никого.

— Намирахме най-мизерна работа. Аз спях в помещението към фабриката. Парите стигаха едва да се изхраня. Макар да работех по 10 часа на ден, не можах да си купя и обувки. Шест месеца престоях там. Толкова работи и

Васил Василев от Троянско, който не можа да си плати и билета от Грац до Залцбург, за където заминахме, за да се прехвърлим в Западна Германия.

Тук още на границата ги хващат и ги предават на американци. Отиват пак в пилатата на Гемето — в неговата рота, чието командване е американско, разбира се, с гарнизон и бивши български офицери — отренки. Това е във Франкфурт на Майн. Ротата обучава емигранти, които в „случай“ на война да се изсият в американската торба. Между другото те охраняват американски складове, поща, радиостанции и други обекти. В тая сбирщина, където няма никаква дисциплина, не действа и никакъв човешки закон. Тук може да те пребият от бой, да стонш на пост на полето и край реката, без да има обект, просто да си в „работата“.

Какво падение на човека! Какво принижаване! Но...

14 ГОДИНИ ЧУЖД НА ЧУЖДИТЕ

улицата е по-страшна. Там те чака глад, мизерията на изоставения роднина си. Чуждити при чужди в „прославения“ Западна не може и да чака друго.

Б. Байров прекарва само един месец в геметовската рота и напуска, за да стане общ работник в едно горско стопанство. Същевременно той премисля как да се добере до „паричната“ на Западна — Америка. Там, може би е по-друго! Или!... Кой знае? Дяволска работа с много неизвестни.

Е, пък нека опита и там. Записва се в организация, която превърнала емигранти и получава виза за Бразилия. Ето я и нея, Тропическо небе, нажежена земя, 20-етажни коли, нощи на спане на улицата, голяма плажове и ресторанти, но... стомахът е празен. И той пристан не сервира очакваното. Разочароването те чака още на брега и веднага те хваща под ръка.

— Условиата за живот на емигрантите бяха ужасни, разказва Байров. — Все пак аз бях един от „наистинските“, защото постъпих в една японска фирма за часовници. Никогато в живота си не съм и от-

варял часовник, но трябваше да работя нещо. След две седмици, когато се научих да споделям стенни часовници започнаха да ми плащат по 80 стотинки, по нашия курс. Това е за 13 часа и половина работен ден, когато наемът ми беше 12 лева само за гола стая. Все пак бях по-добре от другите, които днес ако имат от емигрантите работиха по постройки поправяха електрически инсталации, където намерят. Заплатите обаче не стигаха да си платят и наемите и 6 души си направиха свой „кучи“ в окръжните на Сан Пауло — платени палатки, които скривом се добораха до параклодите и се връщаха за Европа. Чух, че в Уругвай заплахнето било по-добро и един ден през джунглите двама души се отзовахме и там.

Измамени надежди сервира и Монтевидео. Следва Аржентина. Но и нейният Буенос Айрес не посреща с цветя. Ра-

чужденци, които не ги чака нищо друго, освен просията. А и ония, които днес имат работа утре нямат, защото фирмите като свършат поръчките си, затварят вратите и... всички навян. Там повече от 5—6 месеца трудно можеш да останеш на работа.

ДЪЛГО още разказва съня си той как веднаж в Чикаго седнаха с още трима четирима българи и им зарзпразвал: „Бай Танас и сега може би е седнал със семейството си под бряста, а на софрата му — пилешка чорба и пълневно пиле, баница. Той види павурчето и капчици от нашестко поканват по гърдите му. Споменът за Родина омилва и на едного се занимават съзвисте.

В теб ли плачат избягалият от моята България, Америко? Аз беседвам с очевидец, който те е напуснал само преди няколко месеца. Той е пропътувал от юга до севера ти и те знае. Аз се мъча да те видя.

— Чей съм преди слушал съм лукави разговори за Шатите, никога, обаче, не съм могъл да си представя, че там може да има такава мизерия — прекъсва ме Байров. — Там видях хора, ницета, каквито ние отдавна нямаме. Пътувах, срещнах се с американския „рай“ и не вървам в него. В Бостон, например, родния град на бившия президент Кенеди има една улица, по която не можеш да минеш от просия.

Е, Америка, твоите вестници ли пишат, че в нас няма работа. Ето събеседникът ми, и обличат добре, че имало кондлагтери и когато беглеще върне тук разстрелват или хвърлят в затвори. Тогава чуй! У нас се търсят работници, а не работници търсят работа. Ето събеседникът ми, макар и с неистърпана присъда от преди да дойде при теб се радва на небето ни, на свободата ни. Моят Родина е великодушна. Тя прощава на блудните си синове и пак им отрежда място в живота.

Още искаш ли? Добре. Затворът в моя град е превърнат в музей, казармата в университет. Тук от преди 20 години е прокудена просията, няма скитници, няма мизерия. Трудът тук е чест. И тая чест е наша гордост, която води Родината към нови светни будини, а радостта има гнездо под всяка наша стряха, струи в всеки поглед.

Сбогуваме се със събеседника, на който благодаря, че макар и с мислите си ме разведи из „добруващия“ Западен и иронически си, види се, е доволен и той, за да гледа на Родината си самият общ Илия МОНОВ

ТЕ ПРОСЛАВИХА ОКРЪГА

Лекоатлетката от Свищов Пенка Пайнова

ЗОНОВ МОТОКРОС В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

В понеделник, от ранна утрин, в местността „Горичката“ над Градската градина в Горна Оряховица, заехта пукотът на състезателни мотоциклети. Празничното оживление привлече тук над 5000 любители на спорта на сметицата от Горна Оряховица, Велико Търново и съседните селища, дошли да наблюдават състезанията по мотокрос за първенство на Северната зона, организирани в чест на 20-годишнината на социалистическата революция и заключителния етап на Общонародната спартакиада.

Разнообразен, труден за преодоляване, бе маршрутът на състезателното трасе. Той се виеше по тясна пътека в истински „сладом“ от естествени „врати“, предлагаше различни изпитания на хора и машини като остри изкачвания и стръжни спускания, бабунки, две препятствия с кал и вода и т. н.

Гости на горнооряховските спотисти бяха мотоциклетисти от Враца, Михайловград, Плевен, Ловеч, Габрово, Севлиево и Велико Търново. Общо в оспорваната, изпълнена с напрежение и възбуждаща надпревара, която продължи повече от два часа, стартираха 34 състезатели. Във всяка от четирите групи борбата за спечелване на първото място се водеше току до последния метър преди финалната линия. А по нея всеки участник трябва да направи по десет обиколки по затворения кръг с обща дължина 15 км.

Най-бърз в клас 125 куб. см. се оказа Ив. Пашов от Габрово, който се наложи с време 25.14 минути, пред П. Ризов от Севлиево — 26.17, Ал. Великов от Ловеч — 26.32 и т. н.

В една драматична борба в клас 175 куб. см. състезателът от Велико Търново Борис Василев със стабилна езда и висок състезателен дух успя да преодолее първоначалното си изоставане и

пресече първ финалната линия, като даде и най-доброто време по маршрута от всички участници — 23.13 минути. След него се класираха Н. Николов от Враца — 24.13, Г. Цонев от Габрово с 24.53 и други.

Поради повреда в машината, откъсналият се напред Г. Маринов (В. Търново) се отказа в клас 250 куб. см. и начело излезе Ст. Ставчев от Севлиево с време 24.17, пред Ив. Шопов от Ловеч, Г. Ганев от Плевен и други. В състезанието с най-големи машини (клас 350 куб. см.) М. Шейнов (В. Търново) завърши само на две секунди след победителя Ал. Тихов от Плевен, който даде 24.44 мин.

В отборното класиране първо място заеха мотористите от Севлиево, следвани от състава на Габрово, В. Търново, Враца, Ловеч и т. н.

НА СНИМКАТА: Победителят в кл. 175 куб. см. Борис Василев. Текст и снимка: Александър ТОШЕВ

В ДЕНЯ на тържественото откриване на заключителния етап на Общонародната спартакиада в София, на състезанията по влигане на тежести за юноши, нашият надежден техник...

Други Друмеви се представиха блестящо! Той зае почетно първо място в категория „лека“ с 287.3 кг. Неговият резултат в изтласкването — 124 кг. представлява нов републикански рекорд (старият 120 кг. от 1960 година на Р. Добрен).

С шампионска лента и златен медал ще се завърне и представителът ни в категория „сърх-тежка“ Дончо Рашков, който е пръв с трибой 335 кг.

Второ място спечели П. Василев в категория „лека“ — трибой 230 кг. четвърто — Д. Драгиев в категория „средна“ — 267.5 кг; пети място — Г. Гаврилов в категория „полутежка“ — с 280 кг и Ив. Янков в категория „тежка“ с 275 кг.

Целият отбор на шангистите от Великотърновски окръг се нареди на призовото второ място в класирателта!

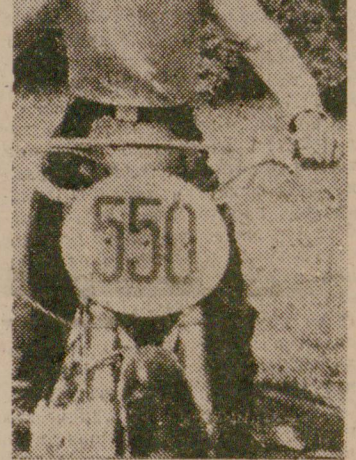
Нестити, млади! шангисти!

ВЪЗПИТАНИКАТА на Икономическия техникум в гр. Свищов Пенка Пайнова и този път оправда окаяното й доверие, честта да представлява лекоатлетките от Великотърновски окръг.

Успехът и не дойде случайно. Години наред Пенка е една от най-добрите в окръга. На дискове и гюле нейните постижения винаги са в първите редове на съдийските протоколи...

В спортменската надпревара е най-изтъкнатите лекоатлетки в страната, във финалите на Спартакиадата в София тя се наложи с чувствителна преднина в матачето на дискове — 39.97 метра, като остави след себе си А. Лулчева от ЦСКА „Червено знаме“ с 37.40 м., Г. Няголова от „Левски“ (София) с 35.30 метра и други.

Много добре се представи Пайнова и в тласкането на гюле, като се нареди на второ място с 11.37 метра, следната след победителката Г. Няголова (12.50 м.)

Ал. ГЕОРГИЕВ

В помощ на кандидат-студентите

ЗА ПРИЕМНИЯ ИЗПИТ ПО РУСКИ ЕЗИК

Писменият изпит особено по чужд език, е извънредно сериозно изпитание дори за тия, които току-що с пресни знания са излезли от училище. В писмената работа се отразяват и най-незначителни пропуски в знанията и най-малката несигурност в тях. Затова при кандидатстването във ВУЗ е необходима сериозна и задълбочена подготовка, съобразена с изискванията които се предявяват към един младец — не вече ученик, а бъдещ студент.

Изпитът по руски език се състои обикновено от три части: превод (от руски или от български), диктовка и преразка.

ПРЕВОД ОТ БЪЛГАРСКИ.

Вниманието тук трябва да се съсредоточи върху автоматизирането на навики да се превежда. Най-подходящи за упражняване са текстовете с обществено-политическа тематика. Особено ефикасен и удобен за ония, които се занимават самостоятелно, е под ръководството на преподавател, е методът на обратния превод, (най-напред от руски, а след това същият текст се превежда на руски език). По този начин се упражнява и превод от руски на български. Естествено, това предполага преводът от руски да бъде направен максимално точно и правилно. За да се избегне дословното запоминане на руския текст, което ще попречи на кандидат-студента да провери знанията и уменията си, добре е той да работи заедно със свой другар.

В този случай единият превежда от руски, а другият — на руски.

При свързването на превода с оригинала кандидат-студентът непременно трябва да си отбелязва и обяснява допуснатите грешки, а след това да направя допълнителни упражнения за усвояване на далечните думи или граматични форми.

Текстовете за упражнения могат да се подберат от пресата, от научно-популярни брошури и т. н. Могат да се използват и леки художествени четива, като приказки и пр.

ПРЕРАЗКАЗЪТ е проверка на уменията на кандидат-студента да се изразява самостоятелно на чуждия език. Подготовката се състои преди всичко в правене на писмени преразкази.

Подходящи за това са малки разказчета с несложно съдържание, приказки, хумористични разкази и други подобни, каквито могат да се намерят във всяка книжарница за издания на руски език. И тук, както при превода, кандидат-студентът трябва да се справя с граматиката при всеки случай на затруднение и да употребява само форми, изрази и думи, които е абсолютно уверен.

ДИКТОВКАТА се дава за проверка на правописни навики на кандидат-студента. Предвид на това, че за системни и целенасочени упражнения върху руския правопис в средните училища обикновено няма отделни часове, диктовката се оказва „камък преткования“ за мнозина.

Упражненията по правопис трябва да започнат от безпогрешното разпознаване на корена и останалите части на думата. Занятията ни със студентите от руска филология през тази година показва, че неблагоприятно в това отношение са вследствие именно на неумението да се разграничават частите на думата. Механичното запоминане има място само тогава, когато думата не се подчинява на никакво правило.

Упражнения върху частите на думата могат да се намерят във всички граматични (светски издания) и различните специални сборници с упражнения, каквито има в руската книжарница — В. Търново и Окръжната библиотека. Помогателта трябва да са издадени след 1956 г., когато бе проведена последната реформа в руския правопис.

След усвояването на всичко това може да се премине към диктовки, каквито кандидат-студентът трябва да прави систематично, непременно изяснявайки си правилата на всяка дума, ако той отговаря на някое правило. В про-

редуваания на гласни и кооренат двойни съгласни; представки, възвръщащи на з; представки ПРИ и ПРЕ — (разграничението им); правопис на сложните думи; правопис на частиците; частиците НИ и НЕ (разграничението им); НЕ и НИ слято и отделно от думите).

Упражнения върху правописните правила могат да се намерят във всички граматични (светски издания) и различните специални сборници с упражнения, каквито има в руската книжарница — В. Търново и Окръжната библиотека. Помогателта трябва да са издадени след 1956 г., когато бе проведена последната реформа в руския правопис.

След усвояването на всичко това може да се премине към диктовки, каквито кандидат-студентът трябва да прави систематично, непременно изяснявайки си правилата на всяка дума, ако той отговаря на някое правило. В про-

тивен случай думата трябва просто да се запомни.

При затруднения кандидат-студентът може да използва някоя от следните помагала:

1. „Правила русской орфографии и пунктуации“
2. „Пособие по русскому языку для поступающих в Вузы“ — Розенталь
3. „Граматика и правописание“ — Крычков, Федоренко Четко
4. „Русский язык“ (учебник для заочных техникумов) — Давидов, Ключанова и др.

И накрая трябва да отбележим, че задълбочената подготовка за приемния изпит е до известна степен гаранция и за успеха на работата през първата учебна година в Института, когато предстои да бъде усвоен огромен материал.

В. КАБАКЧИЕВА
преподавателка по руски език във ВПИ „Врата Кирил и Методий“ — В. Търново.

НОВО! НОВО! НОВО!

Ръководители на предприятия, собственици на моторни превозни средства, шофьори и мотористи!

ПРОМИШЛЕНИЙ КОМБИНАТ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

разкри на улица „Дунав“ 7 и бул. „Македония“ в града

добре обзаведен отдел за

ЦЯЛОСТЕН РЕГЕНЕРАТ

на лекоавтомобилни и мотоциклетни гуми

за 1 обода
Ва ш а а
Воля
Москвич

Школа
Вартбург
Опел-рекорд
Мерцедес

Газ 69

Иж, Аво, Балкан, Ява, Чезета, Вятка.
Регенератът се извършва качествено и бързо по държавен ценоразпис.

Търсете услугите на вулканизаторския отдел
в Горна Оряховица — тел. 52-71

3--3

Техникум по механизация на селското стопанство

гр. Павликени — Р. Търновски окръг

ОБЯВА

Техникумът приема за учебната 1964/65 година за първи курс за двата отдела (механизация на селското стопанство и хидромелиорации — поливно земеделие) младежи и девойки завършили VIII клас и не по-възрастни от 17 години от окръзите: В.Търновски, Габровски, Търговишки, Русенски, Коларовградски, Плевенски и Ловешки.

На приетите осигурява безплатна храна, а на 40 процента от тях и безплатно общежитие.

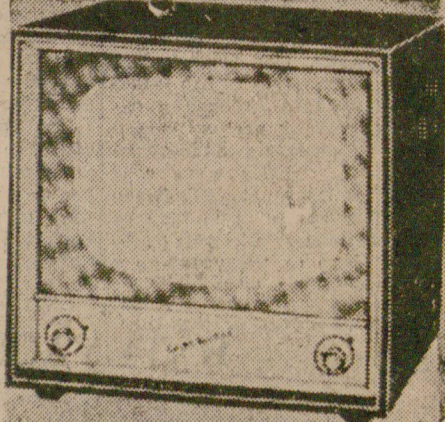
Приема и кандидати за първи курс на заочния отдел — специалност механизация на селското стопанство. Кандидатите да са завършили VII кл. и да работят в машинните работилници на ТКЗС, ДЗС, РТС, промкомбинатите и машинни заводи. Район на приемане — Северозападна България.

За справки: Дирекцията на техникума — тел. 352.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ТЕЛЕВИЗОРИ НА ИЗПЛАЩАНЕ

При това ново улеснение всеки може да купи и изплати за 6 МЕСЕЦА телевизор „пера 3“ ли от вносните телевизори с екран до 43 см Ч. ез. „ОПЕРА 3“ — 265 лв. отличаващ се със стабилно и ясно изображение, приятен тон и красива външност, както и чрез другите телевизионни редовно ще бъдете в кино-алона, в спортни състезания, културни събития — навсякъде!

Търсете ги по всички магазини за телевизионни приемници.